
Capitolul 3

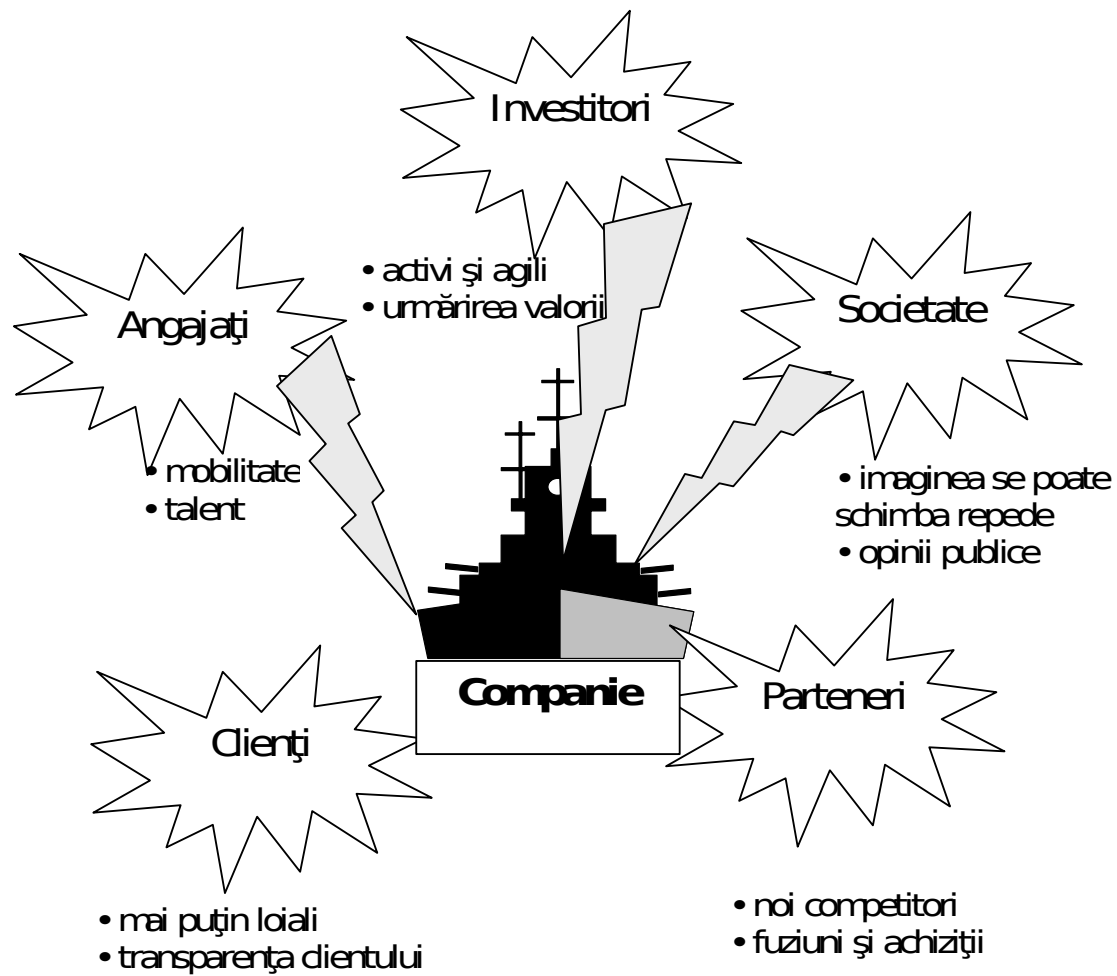
Groupware și management

Internetul este tehnologia fondatoare a unei revoluții economice: aceea a informației.

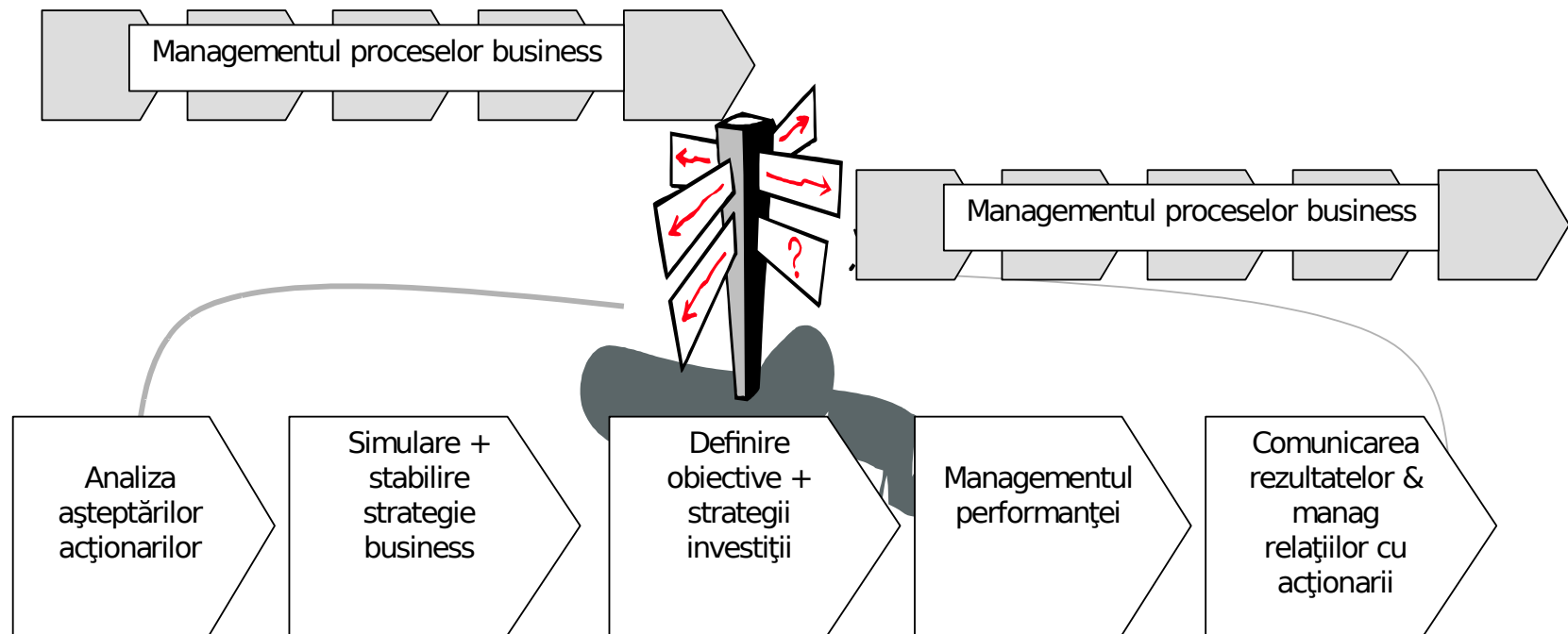
Este ceea ce Manuel Castells numește “capitalismul informațional”.

Dematerializarea devine un fenomen pe care nu suntem pregătiți să-l acceptăm.

Știința conducerii este prima care va trebui să evolueze...

Cum să supraviețuiești în noua economie (preluare și adaptare după mySAP.com)

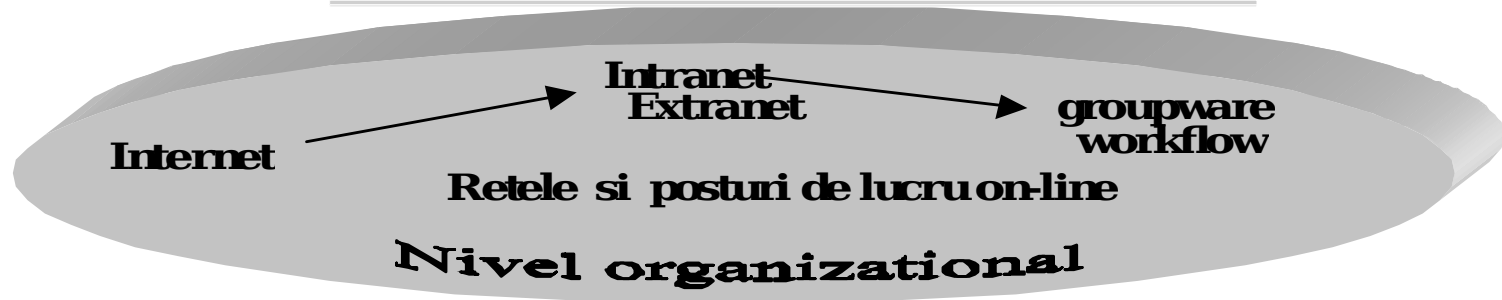
Procesul de management strategic (preluare și adaptare după mySAP.com)

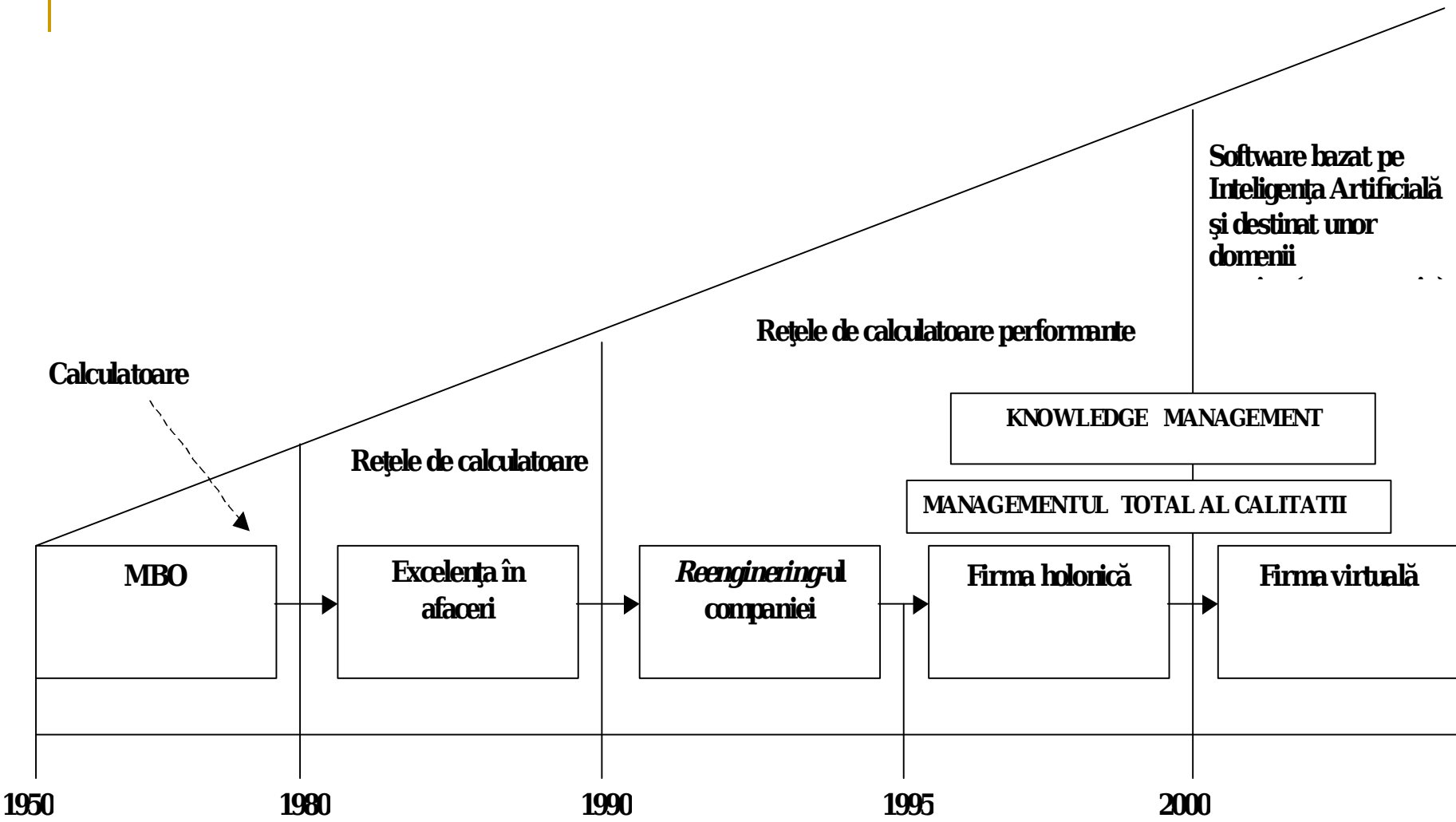
NTI facilitează partajul informațional și optimizează fluxurile informaționale sau de cunoștințe. Datorită lor, au apărut forme de management bazate pe cunoașterea și inteligența colectivă (exceleța în afaceri, sistemul de management prin obiective, managementul total al calității, reengineering etc.).

Evoluția a fost posibilă datorită:

- *tehnologiilor pentru sprijinirea organizațiilor*: groupware, GED, workflow, publicații electronice, intranet/internet, CD-ROM, agenți inteligenți, sisteme de modelare a experților;
- *aparitia unui set de noi concepte*: capitalizarea, managementul și gestiunea strategică a cunoștințelor, inteligența colectivă, întreprinderea care învață, knowledge management;

- *dezvoltarea unor dispozitive specifice*: knowledge resource center

Teoria excelenței în afaceri a fost dezvoltată de americanii *Peters* și *Waterman* care au studiat evoluția, într-un interval de 30 de ani (1960-1980), a 62 (inițial) - 43 (final) de marci.

americane cu obiecte de activitate variate: tehnologie de vârf, bunuri de consum, servicii etc. (câteva exemple semnificative: *Digital Equipment, Hewlett-Packard, IBM, Xerox, Johnson & Johnson, Procter & Gamble, General Motors*).

- crearea unui climat favorabil acțiunii rapide și eficiente, în cadrul organizației;
- activitatea organizației este orientată către client;
- procesul de inovare permanentă a salariaților este stimulat prin diverse mijloace (premii, sprijinirea inventivității, tolerarea unor erori);
- căutarea și aplicarea unor noi metode de motivare a tuturor salariaților;
- organizația este condusă după o filosofie bazată pe credința comună a membrilor ei în câteva valori cheie: a fi cel mai bun, importanța muncii bine făcute, credința în calitate etc.
- firma dezvoltă doar acele afaceri/domenii care sunt cunoscute și stăpânite foarte bine;
- structurile organizatorice sunt simple, flexibile și dinamice;
- în gestiunea curentă a afacerii este promovat principiul “centralizare simultan cu descentralizare”.

Succesul în afaceri (excelența în afaceri) este catalizat prin implementarea în organizație a sistemului de management prin obiective (MBO).

*temul MBO reprezintă o concepție unitară despre conducerea organizației, prin care se
finesc în comun și se integrează obiectivele individ-organizație spre un singur scop, iar
recierea contribuției fiecăruia se bazează pe rezultate măsurate periodic.*

Caracteristici

obiectivele firmei țin cont de doleanțele membrilor organizației, prin participarea acestora
stabilirea lor;
sigură, pe ansamblul organizației, o motivare specifică, ce poate acționa ca un instrument
control indirect;
nu face abstracție de motivarea generală și de instrumentele consacrate de motivare a ind
nivel organizațional;
favorizează procesul comunicării în întreaga organizație;
une un accent deosebit pe rezultatele concrete obținute de manageri și alți salariați;
conduce la identificarea domeniilor de interes vital, atât pe ansamblul organizației, cât și pe
care post din structura sa;
este flexibil în aplicare;
favorizează dezvoltarea unor stiluri eficace de management pe toate nivelurile ierarhice;
conduce la schimbarea atitudinii salariaților și impune treptat un nou “mod de viață”.

ia *Managementului Total al Calității*: organizația ca un set de procese cu furnizori și clienți interni și externi orientate spre îndeplinirea cererilor clienților externi.

Formula propusă de TQM constă în **înglobarea calității în etapele primare și nu în activitățile de inspectare, control sau de asigurare a calității**. Filosofia de bază a teoriei este **preventivă și nu curativă**: înglobarea calității în produs/serviciu și nu corectarea defectelor după ce acestea au apărut deja. În aceste condiții, importanță acordată consumatorului este maximă.

Avantajele potențiale ale TQM include creșterea veniturilor, mărirea pieței și reducerea cheltuielilor generate de activitățile de control și remediere. Avantajele sunt obținute numai dacă se adoptă măsuri corespunzătoare în plan investițional și organizatoric.

Condițiile cheie ale succesului în acest domeniu sunt următoarele:

- **Implicarea hotărâtă a conducerii manageriale superioare;**
- **Centrul puternic pus pe comunicarea cu forța de muncă;**
- **Întăritura și restructurarea comunicării și cooperării în plan orizontal între compartimente;**
- **Mecanisme solide de implicare a angajaților;**
- **Formare și asistență corespunzătoare angajaților;**
- **Identificarea standardelor de calitate specifice;**
- **Implementarea unui program pentru îndeplinirea tuturor obiectivelor firmei;**
- **Dezvoltarea unor aptitudini specifice domeniului relațiilor cu publicul etc.**

REENGINEERING-ul organizațional

Michael Hammer și *James Champy* au devenit celebri supunând atenției specialiștilor o nouă teorie ce prevede *reproiectarea radicală a proceselor, organizării și mentalității din întreprinderi*, fenomene incluse în sintagma (la modă în zilele noastre) de **REENGINEERING**

gineering nu caută să îmbunătățească activitatea întreprinderilor prin perfecționări treptate, ci rapid cu **10** procente într-un loc, mai ieftin cu **20** de procente în alt loc. Obiectivul este un salt activ în performanțe - îmbunătățiri de **100** % și chiar de **10** ori mai mult, care se pot obține prin metode și structuri cu totul noi.

Acestui fenomen constă în abandonarea majorității noțiunilor de bază pe care este construită activitatea de întreprindere modernă. Lucrătorii și managerii de azi sunt prizonierii unei teorii învechite cu privire la organizarea muncii - teorii ce datează de la începuturile revoluției industriale.

Principalele idei: diviziunea muncii, necesitatea controalelor meticuloase, ierarhia managerială - nu mai sunt valabile într-o lume de competiție globală și în continuă schimbare. *Hammer* și *Champy* propun ca lucrul să se facă pe baza noțiunii de orientare spre procese, concentrare asupra activităților care creează valoare pentru client și regândirea lor de la început la sfârșit.

Trăsăturile *reengineering*-ului sunt următoarele:

realizează schimbarea “la față” a unităților de lucru, de la departamente funcționale la echipe de proces,
atributele diferitelor posturi se schimbă: se trece de la executarea unor operații simple la activități multidimensionale,
rolul oamenilor nu mai este același, ei trec de la subordonare la putere de decizie,
sensul pregătirii cadrelor se schimbă, de la calificare la educație,
măsurarea performanțelor și stabilirea recompenselor se concentrează nu atât pe activitate cât pe rezultate,
se aplică alte criterii de avansare (promovare), se trece de la performanță la abilitate,
rolul managerilor se schimbă - din supraveghetori devin mentori,
structurile organizaționale se aplatizează,
poziția șefilor nu mai este aceeași: din constatatari de rezultate devin lideri

Organizații holonice

Conceptia holonică asupra sistemelor presupune integrarea a două sau mai multe sisteme autonome în cadrul unui sistem de referință. Firma holonică se constituie prin integrarea a două sau mai multe companii autonome într-o rețea, urmărind două criterii fundamentale:

Intervenții comune sunt cele care stabilesc obiectivele rețelei de companii;
Produsele sau serviciile firmelor autonome se află la standardul de perfect sau excelent.

Sistemul holonic de afaceri este în primul rând un sistem în care sistemul de management este materializat în timp real în totalitate prin computere... Prin urmare rețeaua holonică este primul sistem de afaceri ce depinde cu adevărat de cele mai moderne tehnologii informatice

Rețeaua holonică favorizează exploatarea cunoașterii ca un nou tip de resursă. Informația devine activ "nou" care este disponibil în mod liber pentru toți. Funcționarea și prosperitatea firmelor holonice pot fi explicate numai prin exploatarea generalizată a informației/cunoașterii – prin intermediul tehnologiei informatice – ca resursă a viitorului.

Knowledge Management

*Managementul cunoștințelor (Knowledge Management - KM) este un ansamblu asociat de instrumente informatice de comunicare și de metodologii care permit structurarea, valorificarea și disponibilitatea informației în forma cunoștinței;
ansamblul proceselor de valorificare a activității și competenței întreprinderilor bazate pe inovația și capitalizarea cunoștințelor generate de utilizarea NTI.*

furnizează cadrul necesar integrării noilor concepte strategice și manageriale apărute în ultimele ani (competențele cheie ale întreprinderii, competențele individuale, reengineering-ul organizațional și organizația care învață - *learning organisation*).

Scopul său de interes este extrem de larg:

diferențiază nu numai datele întreprinderii ci se ocupă și de cele care vin din exterior, clasifică care sunt informațiile utile și inutile, descoperă cunoștințele acționabile, care sunt întradevăr necesare creării și menținerii competențelor cheie ale întreprinderii.

Strategia KM sprijină succesul unei organizații cu șapte pârghii:

cunoștințele întreprinderii se deplasează către clienți,
 cunoștințele se regăsesc în produse și servicii,
 cunoștințele umane din cadrul întreprinderii țin de capitalul uman,
 cunoștințele conținute în procese sunt capitalizate,
 crearea memoriei organizaționale,
 capitalizarea cunoștințelor transferate între persoane (memoria tranzacțională),
 cunoștințele au statut de active imateriale.

Managementul cunoștințelor și competențelor structurează și valorifică munca în rețea și stă la baza dezvoltării strategice a întreprinderii în economia inteligenței. Concret, se sprijină pe intranet, upware, constituirea unei memorii de experiență colectivă, utilizarea agenților inteligenți, înregistrarea experienței etc.

Knowledge Management este un melanj:

Technologie. Procesul de inovare, orientare și valorificare a tehnologiilor informaționale asigurând eficiența a KM în cadrul întreprinderilor.

Managementul. Consilieri, studii și formări profesionale în KM, transferul cunoștințelor, implementarea KM în cadrul întreprinderii, gestiunea cunoștințelor și a sarcinilor în KM, recrutarea personalului pentru profesii noi;

Management informațional. Cercetarea și difuzarea informațiilor după 3 axe de transformare: conținut de cunoștințe strict necesare nevoilor organizațiilor, conținut pe tema Knowledge Management, conținut și metode pentru întreprinderea care învață

proiect=obiective de atins=costuri + beneficii

Costuri calculate pe trei paliere:

- partajarea unei informații
- întregirea unei informații
- elaborarea în comun a informației.

7 categorii

1. capturarea și reutilizarea cunoștințelor structurate (codificare)
2. capturarea și oferirea de lecții prin care este împărtășită experiența,
3. indentificarea surselor și rețelelor de expertiză
4. cartografierea cunoștințelor necesare ameliorării performanțelor
5. măsurarea și administrarea valorii economice a cunoașterii
6. sintetizarea și partajarea cunoștințelor externe,
7. integrarea cunoașterii (gestiunea ei) în procese și produs

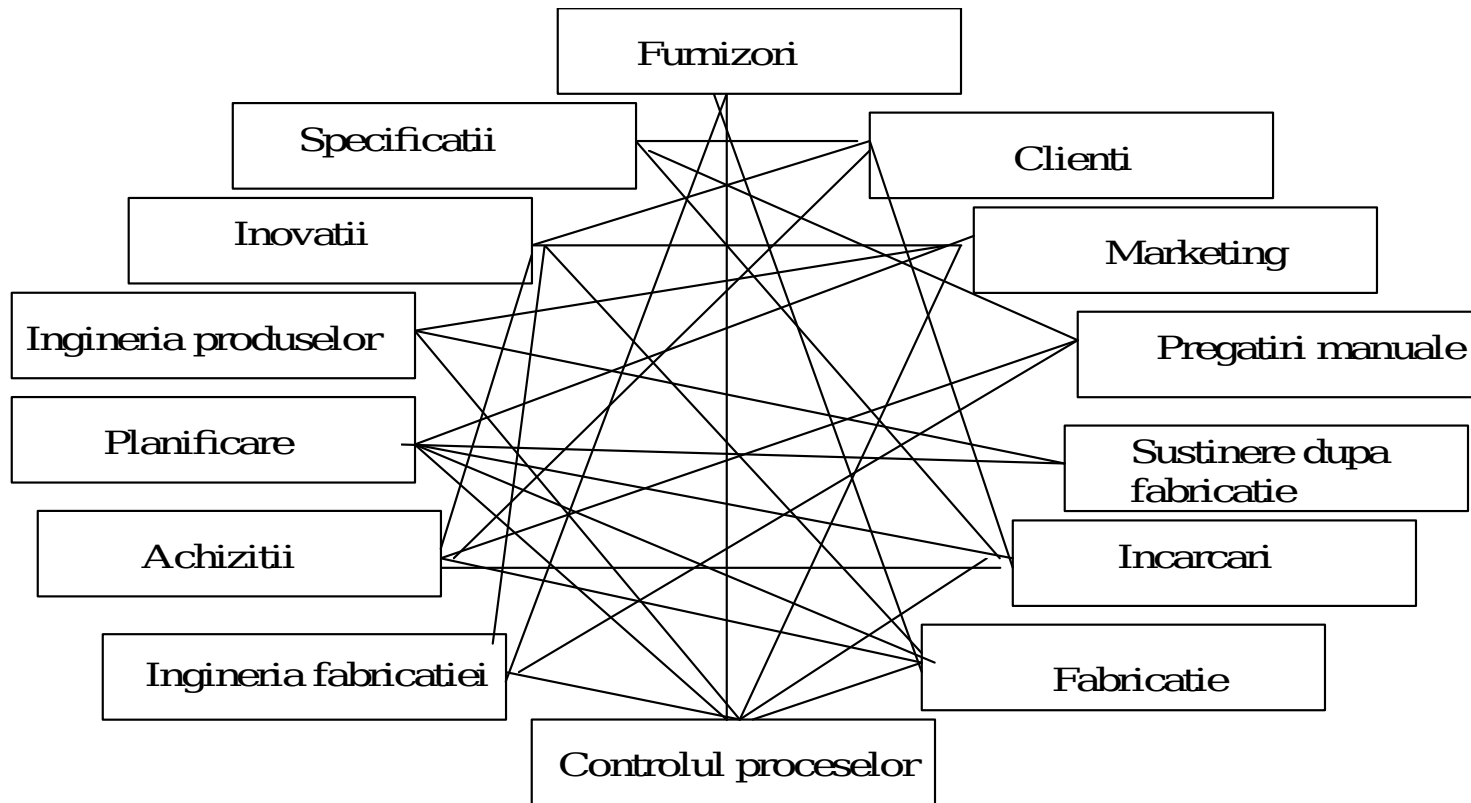
Beneficii raportate pe două nivele:

- tangibil: valoarea prezentă: cash-flow
- intangibil: valoarea viitoare, inovare, adaptabilitate, realizare

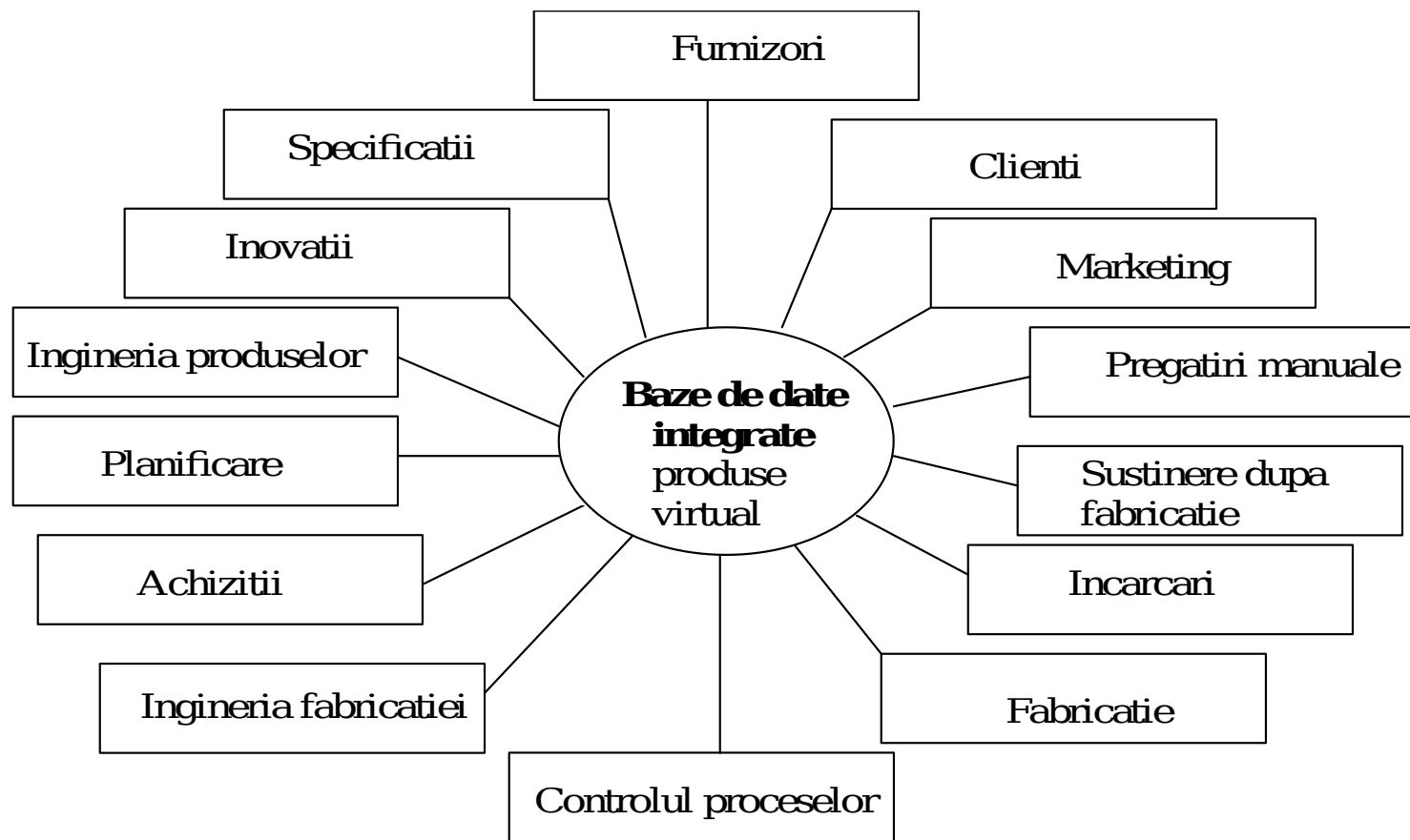
7 categorii

1. reducerea timpului proceselor desfășurate în cadrul firmei
2. reducerea costurilor pe procese
3. utilizarea (eficientă) și reutilizarea activelor intelectuale
4. ameliorarea eficienței funcțiunilor,
5. creșterea reactivității, adaptarea întreprinderii la schimbare,
6. creșterea valorii produselor și serviciilor existente,
7. crearea produselor, serviciilor și proceselor

Organizația virtuală

Fluxul informațional dintr-o întreprindere virtuală

Partajarea datelor în cadrul întreprinderii virtuale

ATRIBUTE GENERALE

Globalizare – Hyperflexibilitate, adaptabilitate-Ameliorare continuă-Toleranță pentru incertitudine

CARACTERISTICI STRUCTURALE

Structură plată
Descentralizare
Rețea
Auto-organizație
de lucru

Frontiere permeabile
Absența frontierelor interne
Frontiere externe volatile
Coerență între structuri și procese

PRELUCRAREA INFORMAȚIEI

Integrarea tehnologiilor de telecomunicații
Organizație electronică

CONCEPȚIA ASUPRA POSTURILOR DE LUCRU

Responsabilitatea individului și a grupurilor (autocontrol, intrapreneurship)
Învățare continuă
Lucru interfuncțional, prin echipe

MANAGEMENT

Leadership fără control: mai puține directive, evaluări, mai multe felicitări, dezvoltarea comunicării și a lucrului în rețea
Toleranță pentru ambiguitate, încredere în indivizi

Conceptii referitoare la organizatiile virtuale

1. Întreprinderea virtuală: firmă tehnologică

Organizația virtuală este firma care utilizează NTI în scopul eficientizării canalelor de creare a valorii.

Canal de creare a valorii este compus, esențial, din 2 tipuri de activități:

Activități principale: logistica internă, producție, logistica externă, comercializare, distribuție, servicii;

Activități de susținere: aprovizionare, dezvoltare tehnologică, gestiunea resurselor umane și servicii administrative și de gestiune.

Activități principale:

la nivelul *producției*, NTI (prin instrumente de tip CAM/CAD, robotică, Intranet) accelerează procesul industrial și favorizează comunicarea, prin medii electronice, specificațiilor de producție între cercetători (inovatori) și între ingineri,

pentru *comercializare* și *vânzări* (serviciile de marketing), NTI (Internet, EDI etc.) sprijin telemarketingul și analiza de piață,

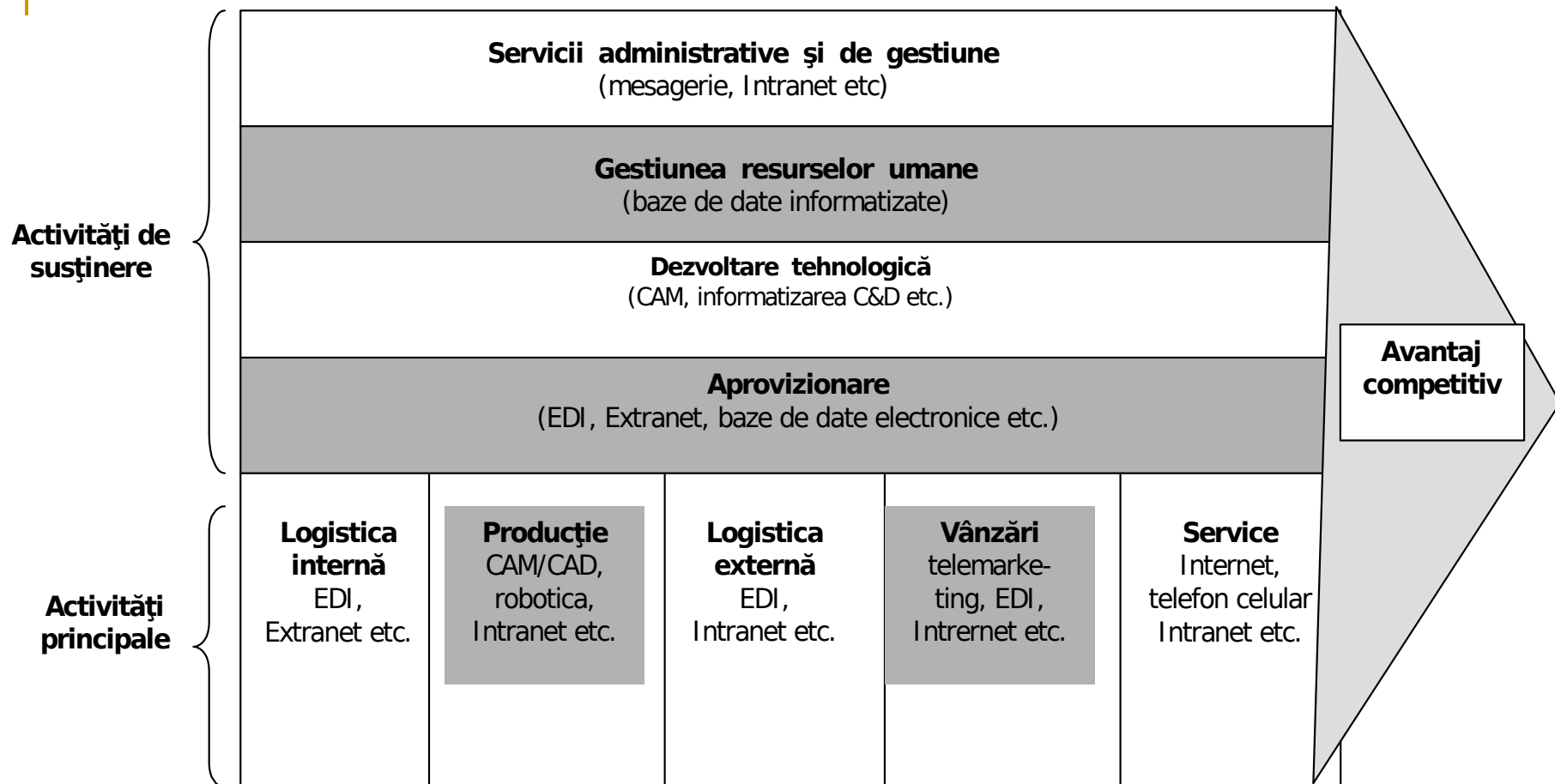
pentru serviciul <<*după vânzări*>>, NTI (telefon celular, Internet, Intranet, portal etc.) aduc un plus de comoditate și eficiență.

Activități de susținere:

la nivelul *dezvoltării tehnologice*, NTI (CAM în principal) contribuie la automatizarea conceperii și la informatizarea integrală a cercetării/dezvoltării,

din punct de vedere al *gestiunii resurselor umane*, implementarea bazelor de date informatizate îmbunătățește considerabil funcțiile corespunzătoare acestor servicii (recrutare personal, afectarea personalului, formare profesională, numerare etc.)

la nivelul *serviciilor administrative și de gestiune*, tehnologiile Intranet și chat oferă posibilitatea unei comunicări excelente între membrii întreprinderii. Sistemele Internet, Intranet și Extranet sprijină managerii în elaborarea strategiilor de conducere.

Definirea organizației virtuale ca firmă tehnologică îi conferă acesteia o caracteristică de bază care o diferențiază de organizația clasică.

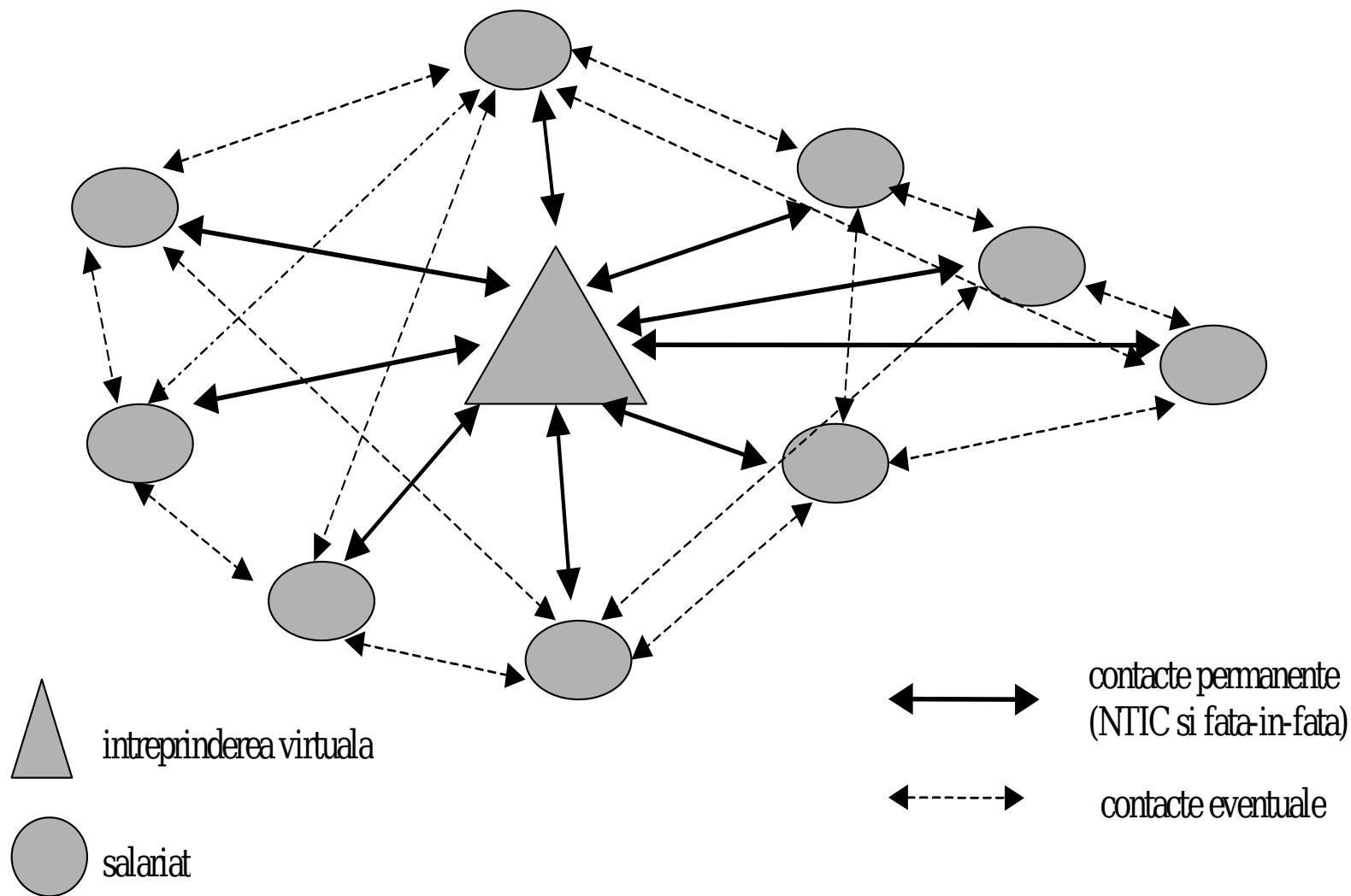
Evident, este vorba despre nivelul de dezvoltare tehnologică.

Tehnologia este cea care permite virtualizarea tuturor activităților unei organizații.

2. Întreprinderea virtuală: firmă dispersată geografic

Această concepție asupra organizației virtuale se bazează pe mobilitatea spațio-temporală a angajaților întreprinderii: distanțierea este posibilă numai datorită recentelor dezvoltări a NTI.

O definiție tipică a organizației virtuale consideră că *întreprinderea virtuală este o organizație distribuită geografic a cărei membri sunt legați de un interes comun, urmăresc un obiectiv pe termen lung și care comunică și își coordonează munca prin intermediul NTI.*

Definită astfel, întreprinderea virtuală apare ca o întreprindere care trece dincolo de limitele tradiționale ale canalelor valorice dintre furnizori, fabricanți și utilizatorii finali ai produsului sau serviciului rezultat și în care munca este descentralizată.

Datorită NTI (în principal, mesageriei electronice și videoconferințelor) membrii întreprinderilor pot să lucreze la domiciliu, din sediile clienților, din cele ale furnizorilor sau dintr-un telecentru etc.

Favorizează lucrul indiferent de limitele temporale și spațiale.

Utilizarea intensă a mesageriei în cadrul organizației virtuale conferă comunicațiilor desfășurate de întreprindere un grad ridicat de informalitate.

Rezultatul este lipsa regulilor și procedeele formale care să ofere norme clare de transfer și partaj informațional în acest tip de întreprindere.

Datorită acestui fapt organizațiile virtuale sunt, de obicei, non-ierarhice și descentralizate.

Într-un asemenea context, *încrederea devine o variabilă de maximă importanță*. Încrederea favorizează dezvoltarea de relații sigure și durabile între persoane care se întâlnesc foarte rar sau poate niciodată față în față.

3. Întreprinderea virtuală: firmă externalizată

Externalizarea proceselor economice are loc atunci când o întreprindere încredințează managementul și optimizarea unei funcțiuni (precum aprovizionarea ori gestiunea debitorilor) unui furnizor specializat, care va derula activitățile din cadrul acesteia, pe baza unui set prestabilit de indicatori de performanță.

Funcțiunile externalizate sunt, în general, funcții periferice. Funcțiunile cheie (cele care generează direct avantajul competitiv al unei firme) sunt dezvoltate în interiorul firmei.

Nu s-a elaborat încă un studiu complet de evaluare a fenomenului BPO, dar Gartner Group estimează că veniturile pieței BPO se vor tripla în 2006 față de 1999, ajungând la 301 mld. USD.

**Evoluția
externalizării**

Întreprinderea virtuală

Cercetare/ Dezvoltare

Producție

Finanțe

Marketing

Sistem informațional

Document

Distribuție

Securitate

Restaurare

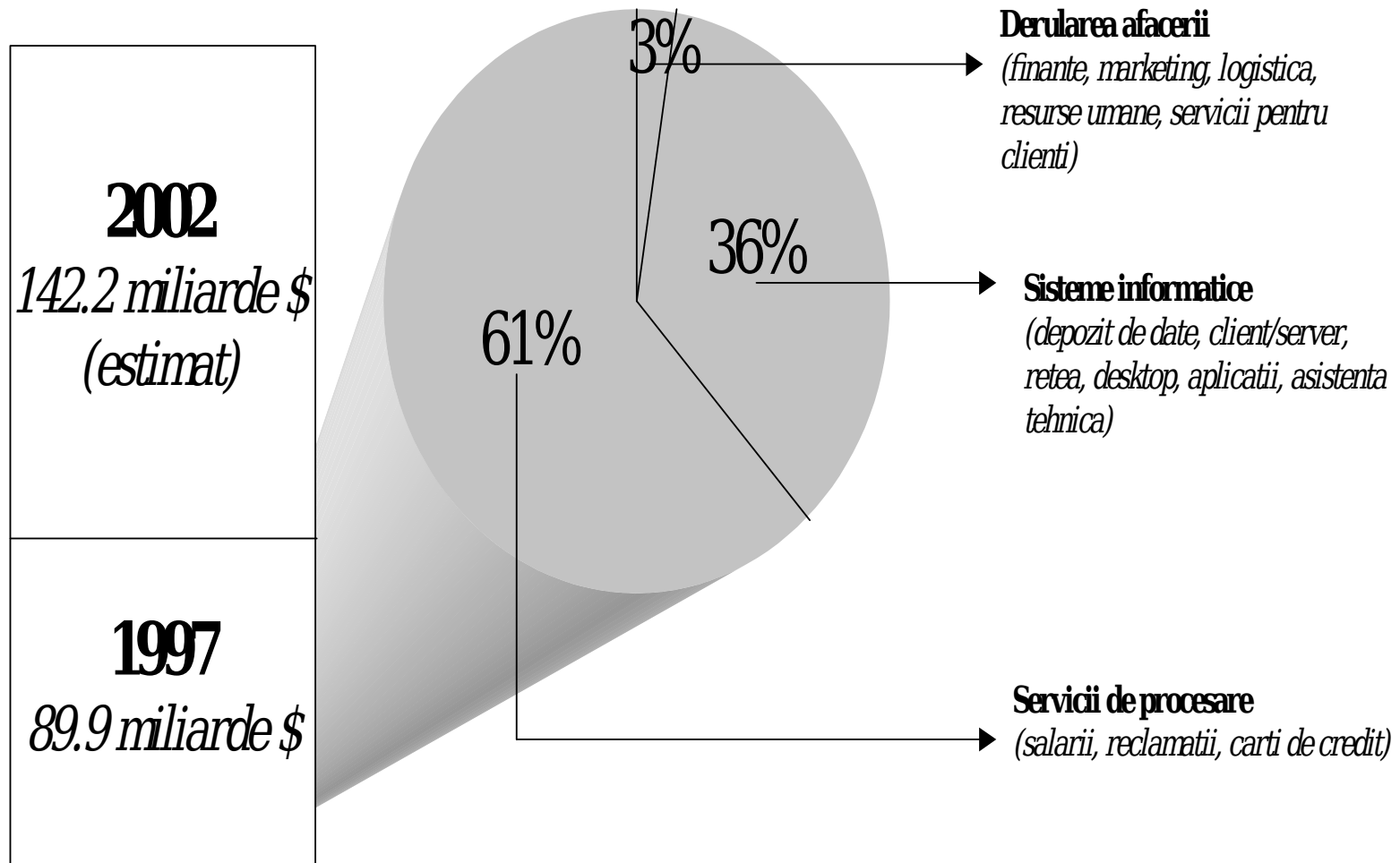
Curățenie

Întreprinderea integrată

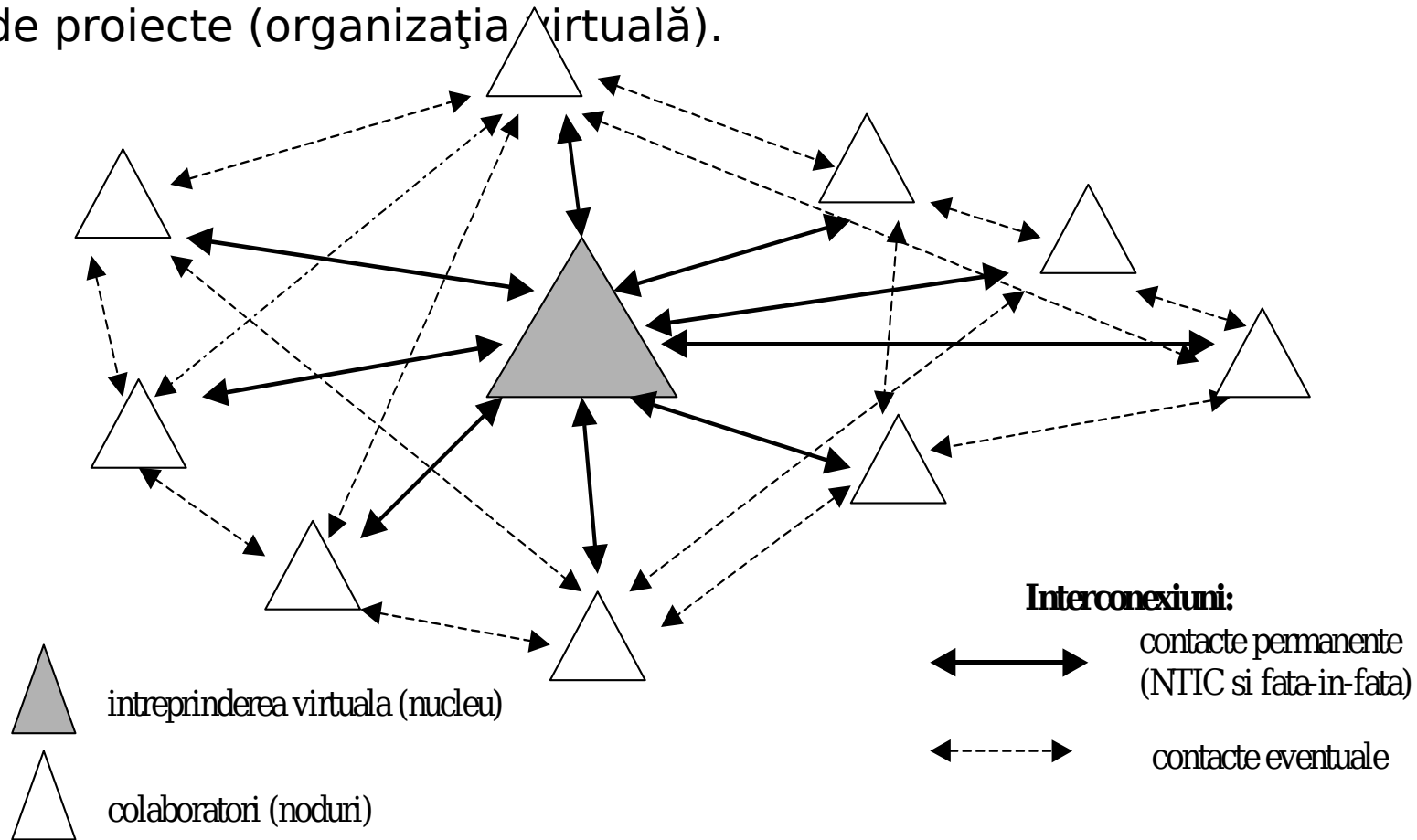
Țimp

*De la întreprinderea integrată la întreprinderea virtuală, evoluția funcțiunilor externalizate (sursa: Nizar, B., Zhan, S.,
ur une meilleure comprehension de l'organisation virtuelle, IX-ieme Conference Internationale de Management Strategique, AIMS 2000, Montpel*

Cheltuieli ale firmelor pentru externalizare

Structura organizației virtuale poate fi reprezentată printr-un ansamblu de *noduri* (întreprinderi membre) și de *interconexiuni*, în principal electronice, toate legate la un *nucleu central* care reprezintă organizația generatoare de proiecte (organizația virtuală).

Pentru adepții acestei concepții, *NTI reprezintă esența și catalizatorul organizației virtuale*. De fapt, dezvoltarea rețelelor informaționale și de comunicații permit reducerea substanțială a costurilor tranzacțiilor dintre firme.

Organizația virtuală în această concepție poate exista numai datorită NTI.

Acestea joacă un rol primordial în coordonarea și controlul diferitelor etape a proceselor de producție de bunuri și servicii.

Ele sunt, astfel, un instrument de bază în gestiunea întreprinderilor virtuale.

lizarea privită ca o componentă a strategiei unei organizații deschide oportunități
ovoacă riscuri ce-i atenuează eficiența:

nizația își pierde flexibilitatea strategică în introducerea de concepte noi,
e schimbarea depinde numai de prestatar;

privată de interacțiunea funcțională a competențelor dintre serviciul externaliza
departamente (după unii autori aceasta este sursa unei sinergii fructuoase
organizație);

nalizarea abandonează autoritatea ierarhică pentru o guvernare prin piață,
în întreprinderii client posibilitatea asigurării unui control direct asupra
tamentului prestatarului.

Avantaje	Inconveniente
<ul style="list-style-type: none"> • organizația se poate centra asupra aplicațiilor principale • se poate profita de experiența specialiștilor externi • flexibilitate și reactivitate înaltă • integrare mai bună în mediul extern • concurența competențelor • suplețea managementului • reducerea structurilor • responsabilitatea actorilor (salariaților) • concentrarea energiei asupra aspectelor strategice • reducerea costurilor • conciliere mai bună a proiectelor individuale cu cele colective 	<ul style="list-style-type: none"> • organizație la două viteze • pierderea substanței • pierderea coerenței și coeziunii • adaptare slabă la necesitățile și specificitățile întreprinderii • acces la o gestiune pe termen scurt • explozia comunității de lucru • pierderea sensului colectivului • responsabilități diferite pentru actori (ierarhie) • fragmentarea organizației • pierderea energiei (efort pentru coerență și coeziune, gestiunea și controlul externalizărilor) • pierderea memoriei • organizația este structurată în mod anonim • “șubreziea” funcțiilor externalizate

externalizarea pe scară largă presupune eforturi considerabile ale celor două părți și implică **transferul complet al operațiunilor IT către furnizor**.

pot concretiza următoarele variante de lucru:

externalizarea funcțiunii IT sau outsourcing complet (total), care presupune asumarea responsabilității pentru această funcțiune de către furnizor. Este vorba de contracte pe termen lung (până la 10 ani), cu valori anuale de milioane de dolari;

externalizarea operațiunilor de prelucrare a datelor;

externalizarea proceselor economice, prin încredințarea activităților specifice unei funcțiuni unui furnizor de servicii (*Andersen Consulting, PriceWaterhouseCoopers* sunt exemple de firme consacrate pe acest segment de outsourcing).

Eșecuri

Presa (iunie 2002) prezintă eșecurile companiei *Andersen* (celebra companie de consulting, situată pe același nivel cu *Pricewaterhouse Coopers*) care a calculat greșit bilanțul în cazul a doi clienți importanți.

Efectul s-a văzut la bursa din *New York* care a reacționat de fiecare dată. Ambele cazuri au afectat companiile respective care deja declaraseră că se află într-o situație financiară pozitivă și sunt în prezent în cădere liberă pe piață (falimentul companiei americano-olandeze *KPNQwest* care administra una din cele mai importante rețele de fibră optică – peste 50% din traficul de Internet european).

Dar orice decizie are riscul ei și se spune că până nu riști nu câștigi.

Pentru firmele românești, BPO este o opțiune ce poate fi luată în calcul din următoarele motive:

- serviciile obținute sunt de foarte bună calitate. Companiile apelează de obicei la un outsourcer care realizează procesul mult mai bine decât ele;
 - acces la cele mai bune practici din domeniu;
 - reducerea riscului de adoptare a noilor tehnologii;
 - valorificarea experienței companiei furnizoare de servicii;
 - împărțirea riscului afacerii, odată adoptat outsourcing-ul, furnizorul va face p din companie.
 - posibilitatea optimizării relațiilor cu furnizorii, angajații și clienții.
-

Lideri

Pentru 2002, **International Data Corporation (IDC)** a făcut publică poziția de lider de piață, a corporației Oracle, în analiza dedicată furnizorilor de software ca servicii.

În evaluarea care a analizat rezultatele înregistrate de 13 companii ASP (*Application Service Providers*), divizia *Oracle Outsourcing* a fost cel mai bine cotate. Calitatea de leadership a fost evaluată pe baza următorilor doi factori: abilitatea de a câștiga cote pe piețele viitoare și valorificarea oportunităților pentru acoperirea cerințelor curente. La ambele categorii, Oracle a ocupat poziția de lider, demonstrându-și experiența în domeniul ASP și robustețea serviciilor reflectată de evoluția clienților.

Tehnologia a constituit faza de pionierat a outsourcing-ului, acum 40 de ani. și constituie încă o piață activă, dar deja matură. Piața BPO este relativ tânără, în formare și cu o rată de creștere rapidă.

Furnizorii de servicii IT care vor forma alianțe cu cei de BPO își vor întări poziția pe noua piață.

Unul dintre cei mai mari outsourceri IT, *IBM* a făcut deja mutări importante.

Între acestea, alianța cu *PriceWaterhouseCoopers*, care i-a facilitat câștigarea unui contract global de outsourcing cu *Procter&Gamble* pe 10 ani, în sumă de 400 milioane de dolari (*Human Resources Business Transformation Outsourcing*).

Prin acest contract, IBM va sprijini 98000 de angajați în 80 de țări, serviciile oferite incluzând salarizarea, administrarea beneficiilor, servicii de repatriere și relocare, gestiunea cheltuielilor de deplasare etc.

De asemenea, *IBM* va asigura dezvoltarea și gestiunea aplicațiilor din sistemul *Resurse umane*, inclusiv a sistemului *SAP* deja implementat la *Procter&Gamble*.

Ca și alte firme, *IBM* consideră BPO o sursă cheie de noi venituri, chiar dacă aceasta presupune implicarea în zone netradiționale. Formând în 2002 *IBM Business Consulting Services* și achiziționând divizia de consultață a *PriceWaterhouseCoopers* (o afacere de 3,5 miliarde de dolari!), IBM și-a întărit poziția fruntașă și în rândul organizațiilor cu servicii de consultanță.

Piața de outsourcing

cea mai mare răspândire a practicii outsourcing-ului s-a înregistrat în SUA, Europa, America de Sud și Asia-Pacific, unde conducerea strategică a multinaționalelor o consideră una din cele mai importante surse de profit și performanță (concluzia raportului *Global Top Decision Makers Study on Business Process Outsourcing*, sponsorizat de *Pricewaterhouse Coopers* și realizat în 1998 de o firmă de cercetare de piață, *Yankelovich Partners*).

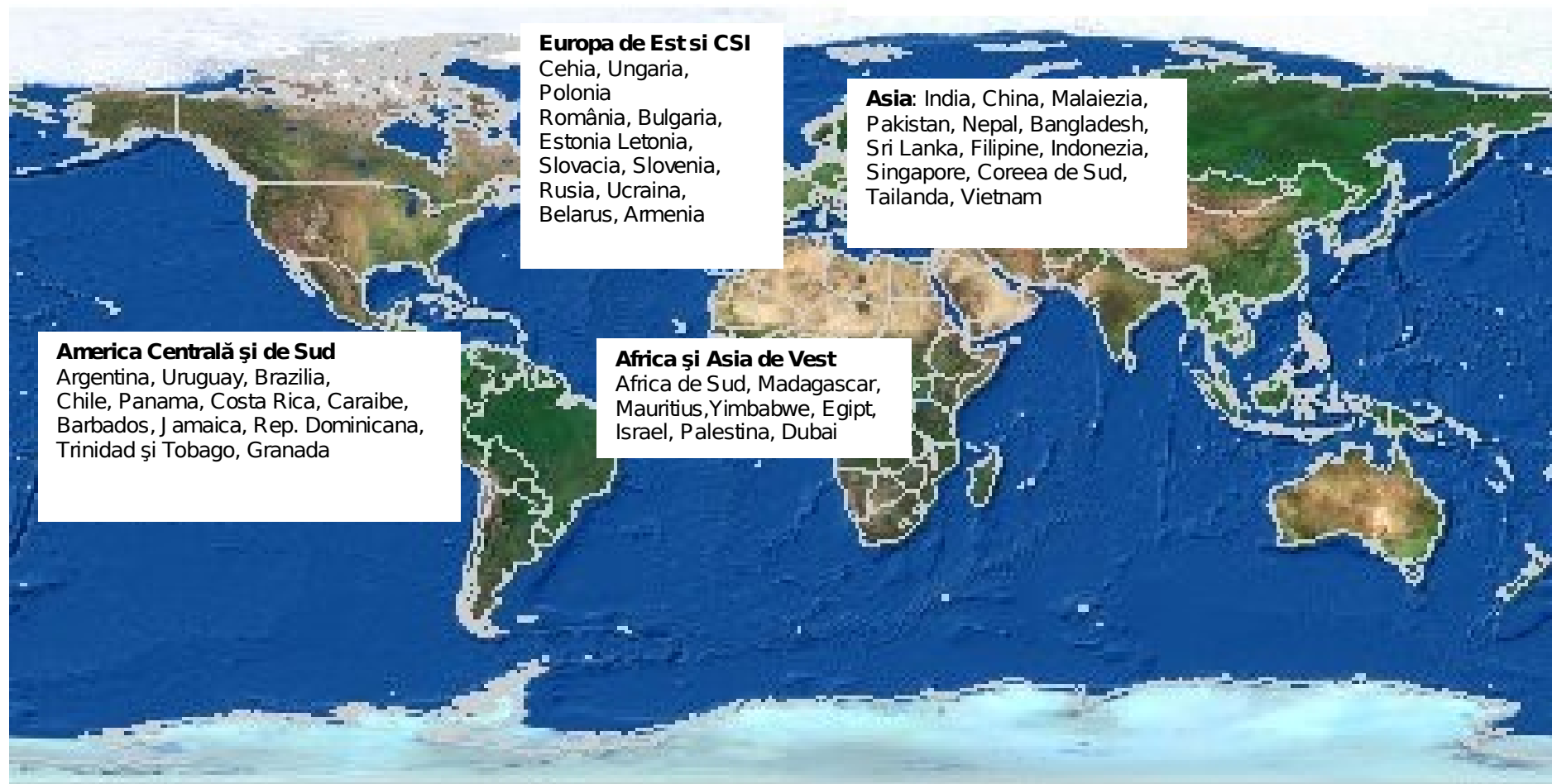
Studiul evidențiază:

Experiența BPO : în toată lumea 63%, SUA 72%, Canada 73%, Australia 72%, Japonia 60% și Europa 55%. Top-managerii intervievați au raportat că în companiile lor au fost externalizate una sau mai multe procese furnizorilor de servicii outsourcing.

Satisfacție ridicată: SUA 91%, Canada 95%, Australia 72%, Europa 87%, America de Sud 70% și Japonia 53%. Executivii au considerat că programele lor BPO au operat în totalitate așteptările;

Creșterea activităților: SUA 75%, Canada 81%, Australia 80%, Europa 54%, America de Sud 48% și Japonia 16%. Managerii au raportat că BPO a sporit profitabilitatea companiilor lor, și a adăugat valoare activităților firmei.

Outsourcing in Romania: 135 milioane USD

Outsourcing - organizații internaționale și naționale

WITSA - World Information Technology and Services Alliance:

- ✓ consorțiu de 46 de asociații din industria IT din toată lumea;
- ✓ membrii săi reprezintă peste 90 % din piață mondială de IT;
- studiul: "Digital Planet 2002 - The Global Information Economy" realizează o comparație între țări privind cheltuielile pe hardware, software, telecomunicații

1. CAPS - The Center for Advanced Purchasing Studies:

- ✓ organizație non-profit de cercetare a pieții, sponsorizată de Arizona State University, College of Business și National Association of Purchasing Management;
- ✓ are misiunea de a ajuta firmele în stabilirea strategiilor de piață.

1. ISM - Institute for Supply Management:

- ✓ una din cele mai respectate asociații educaționale din SUA;
 - ✓ are legături cu peste 48000 specialiști în gestiunea lanțului de distribuție;
 - lider național și internațional în probleme de marketing și achiziții
-

Asociația Națională a Industriei de Software și Servicii din România (ANIS):

- ✓ desfășoară activități de promovare a industriei de software din România;
 - ✓ în 2001, a realizat proiectul TIGREUS – Incubator Tehnologic pentru întreprinderile românești în SUA, împreună cu universitățile George Mason și James Madison din Virginia – SUA;
 - ✓ promovează reducerea fiscalității și includerea activității de realizare de programe printre activitățile de producție;
 - ✓ proiect nou: promovarea unui nou nume de marcă România "The European IT Highway";
 - ✓ are 68 de membri reprezentând firme din domeniul IT.
-

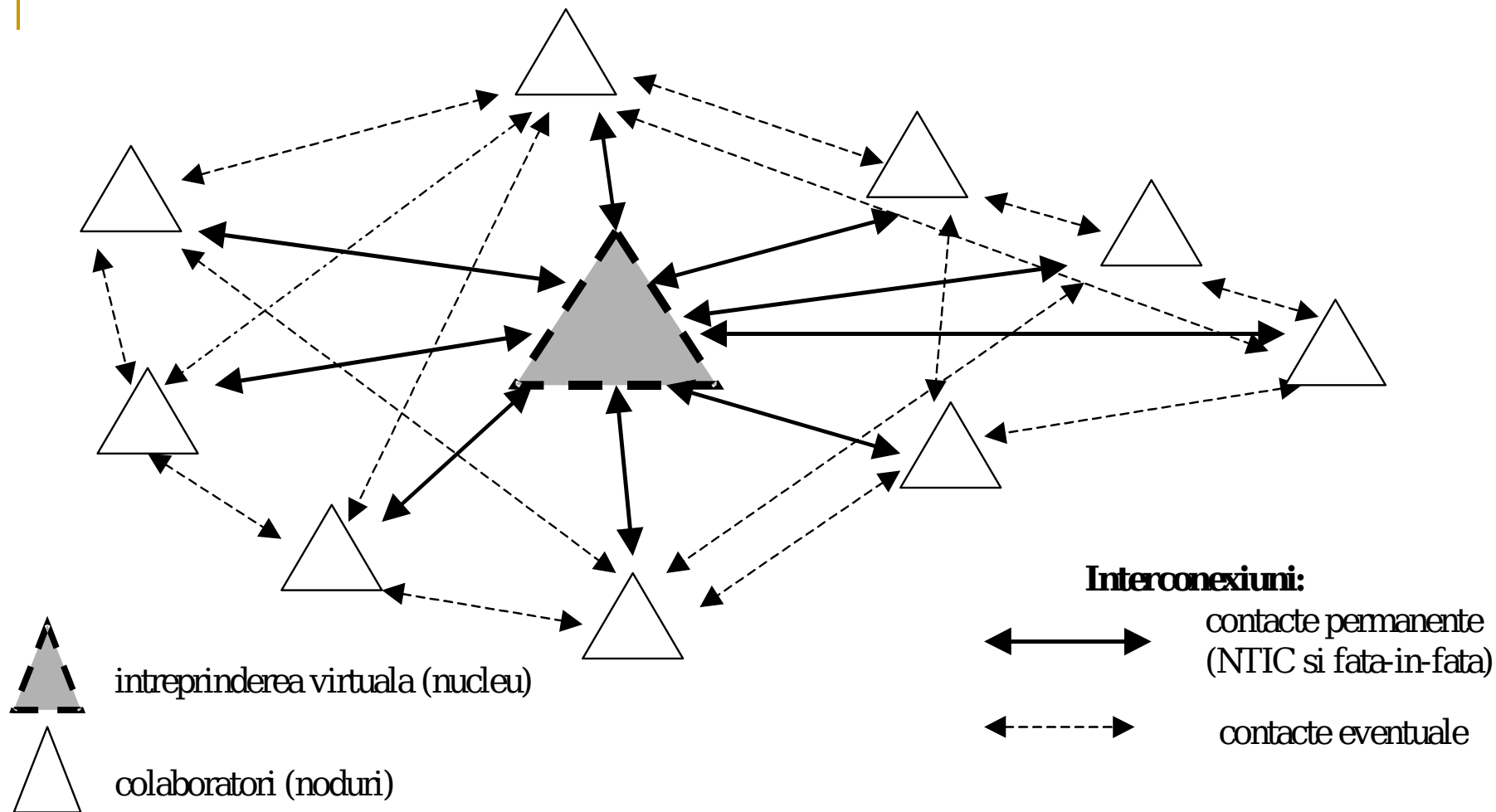
4. Întreprinderea virtuală: cyberîntreprindere

berîntreprinderea este o interconexiune electronică între persoane sau între grupuri de persoane.

siunea întreprinderii este rezumată la colectarea comenzilor, alegerea modului de coordonare, organizare și gestiune a activităților de dirijare a produsului către c

ate aceste activități se desfășoară în cyberspațiu (universul care se găsește înatele ecranului calculatorului) și sunt legate de ceea ce se numește berîntreprindere.

berîntreprinderea utilizează o platformă de lucru cibernetică ce favorizează dezvoltarea comerțului electronic. Această formă de organizare a fost posibilă torită dezvoltării și democratizării NTI și a progresului considerabil al fenomenul ernet.

Putem delimita două diferențe fundamentale între cyberîntreprindere și întreprinderea virtuală în funcție de cea de-a treia concepție, cea a firmei externalizate:

1. contactele permanente dintre cyberîntreprindere și colaboratorii ei sunt realizate,

în principal, datorită NTI. În realitate, relațiile dintre părți se derulează exclusiv în cyberspațiu (site-ul Web al cyberîntreprinderii) sau prin intermediul mesagerilor electronice;

2. dacă firma externalizată este schematizată printr-un triunghi,
cyberîntreprinderea

poate fi reprezentată printr-un triunghi cu linii punctate. Dacă avem în vedere statutul juridic al unei întreprinderi, cyberîntreprinderea este, de fapt, o quasîntreprindere în sensul că nu posedă produse care să-i fie proprii.

O cyberîntreprindere vinde produse fabricate de alte întreprinderi. Ea oferă servicii și nu produse.

Cyberîntreprinderea este forma extremă a unei firme delocalizate ale cărei servicii sunt oferite 24 de ore din 24 de ore, 7 zile pe săptămână din 7.

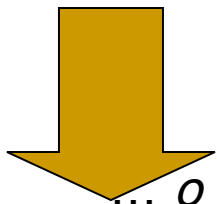
Întreprinderea își deschide barierele geografice și temporale pentru a servi piața planetară. *Tehnologia este coloana vertebrală a cyberîntreprinderii.*

Cyberîntreprinderea corespunde situațiilor quasi total imateriale. Într-un asemenea context, informalitatea devine o regulă generală și încrederea este esențială în reușita firmei.

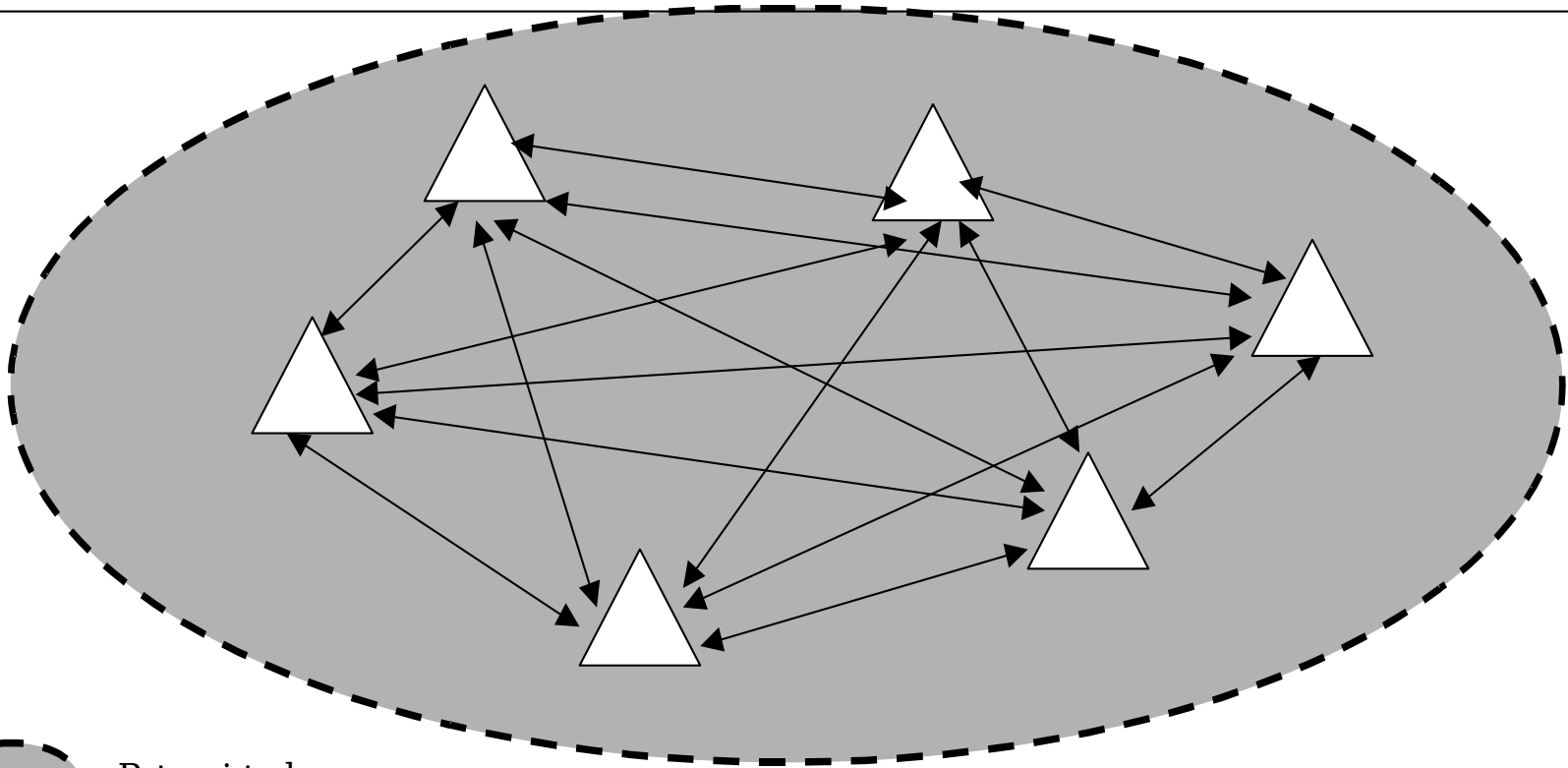
5. Întreprinderea virtuală: rețea temporară

Întreprinderea virtuală este ca o moleculă care ia sau nu ființă, dacă atomi diferiți se cuplează. Constă dintr-un grup de întreprinderi reunite în jurul unui proiect comun care odată terminat, se dizolvă, fiecare membru poate să participe și la alte proiecte.

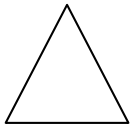
Întreprinderile membre ale grupului funcționează pe aceeași platformă informațională. Ele sunt interconectate prin tehnologii de tipul videoconferințelor, mesageriei electronice și sistemelor Internet/Intranet/Portal; persoanele lucrează împreună la același proiect chiar dacă se întâlnesc față-în-față foarte rar.

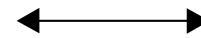
... o rețea temporară de companii independente – furnizori, clienți și alți concurenți aliați prin tehnologiile informaționale și reuniți pentru a-și partaja calificările, costurile și accesul la piețele corespunzătoare. Ele nu au nici sediu social, nici organigramă. Nu au nici o ierarhie și nici integrare verticală”.

Retea virtuala

Intreprinderea virtuala

Contacte permanente
prin NTIC

astă concepție asupra organizației virtuale pune accent pe **rapiditatea formării și dizolvării grupului**.

Membrii întreprinderii sunt în general reuniți în jurul unui obiectiv și interes comun pe termen scurt. În cazul distanțierii spațio-temporale și culturale a membrilor grupului, virtualitatea implică rapiditatea formării, reorganizării și dizolvării grupului. Noțiunea de temporalitate care caracterizează întreprinderile virtuale face ca membrii unui grup virtual să nu fi lucrat niciodată împreună în trecut și să nu fie posibil acest lucru nici în viitor. Dar ei pot fi concurenți într-un proiect ulterior.

Contributele esențiale ale curentului rețea sunt delocalizarea, tehnologia și încrederea
